

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 3P/124/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3712215296
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Júlia Stuhlmann – Podobová
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2013:3712215296.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Považskej Bystrici samosudca Mgr. Júlia Stuhlmann - Podobová vo veci starostlivosti súdu o maloletú A. F. A., F.. X.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica, dieťa rodičov E. I., F.. XX.X.XXXX, T. H., F. XX/XX, t.č. na neznámom mieste zastúpený opatrovníkom Mesto Pezinok, a matky J. A.P., F.. XX.XX.XXXX, T. H. T., J. XXXX/XXX-XX, právne zastúpená Mgr. Miroslavom Golianom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Budatínska 16, Bratislava, o návrhu otca na zníženie výživného takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Otec maloletej A. F. A. podal na tunajší súd návrh, ktorým sa domáhal zníženia výživného na maloletú poukazujúc na svoju nepriaznivú finančnú situáciu.

Matka maloletého dieťaťa žiadala návrh zamietnuť s tým, že otec je schopný platiť výživné vo výške 100,00 eur mesačne.

Opatrovník maloletého dieťaťa neodporučil znížiť výživné, poukazujúc pritom na prešetrované pomery otca.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom matky, opatrovníka maloletého dieťaťa, oboznámil sa s obsahom spisu tunajšieho súdu 11P 54/2012, oboznámil sa s osobnými, zárobkovými a majetkovými pomermi rodičov a zistil nasledovné:

Rozsudkom Okresného súdu v Považskej Bystrici č.k. 11P 54/2012-14 zo dňa 18.4.2012 súd schválil dohodu rodičov, podľa ktorej bola maloletá A. F. A. zverená do osobnej starostlivosti matke a otec sa zaviazal prispievať výživným po 100,00 eur mesačne od 9.11.2010. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 17.10.2012. Na pojednávaní dňa 18.4.2012, na ktorom rodičia uzavreli rodičovskú dohodu, otec vypovedal, že pracuje pre firmu Volkswagen, Slovakia, a.s., Bratislava a zarába približne 700,00 eur netto. Matka bola na materskej dovolenke a poberala rodičovský príspevok vo výške 212,00 eur mesačne.

Uznesením Okresného súdu v Považskej Bystrici č.k. 4P 36/2012-82 zo dňa 30.8.2012 súd schválil medzi rodičmi maloletého dieťaťa zmluvu, podľa ktorého sa odporca zaviazal prispievať navrhovateľke

titulom príspevku na výživu a na úhradu nákladov nevydatej matky po 40,00 eur mesačne od 1.4.2012 do 9.11.2012. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 21.9.2012.

V konaní 3P 124/2012 sa nepodarilo zistiť pobyt navrhovateľa, nebolo možné mu doručovať písomnosti na adresu uvedenú v návrhu a preto mu súd uznesením 3P124/2012-69 zo dňa 14.5.2013 ustanovil za opatrovníka Mesto Pezinok.

Z evidencie Sociálnej poisťovne a správ od jednotlivých zamestnávateľov otca súd zistil nasledovné:

- v období od 12.12.2011 do 3.7.2012 bol otec zamestnaný v spoločnosti TEMPO spol. s r.o. Dubnica nad Váhom, v uvedenej spoločnosti pracoval na vysunutom pracovisku Volkswagen Slovakia, a.s. Bratislava, pracovný pomer s menovaným bol ukončený na základe § 68 Zákonníka práce - okamžité skončenie pracovného pomeru, u tohto zamestnávateľa dosahoval priemerný mesačný zárobok 589,89 eur

- v období od 6.1.2012 do 31.12.2012 a od 19.6.2012 do 31.12.2012 mal otec podpísanú so spoločnosťou INDEX NOSLUŠ s.r.o., pracovno-personálna spoločnosť, Bratislava dohodu o vykonaní práce, pracovný pomer bol ukončený uplynutím času, na ktorú bola dohoda podpísaná, v roku 2012 dosiahol v uvedenej spoločnosti tieto príjmy: za január 2012 vo výške 104,17 eur, za jún 2012 vo výške 128,57 eur, za júl 2012 vo výške 61,48 eur, v ostatných mesiacoch v roku 2012 nemal z tejto spoločnosti žiaden príjem

- v období od 3.8.2012 do 31.12.2012 mal otec podpísanú dohodu o pracovnej činnosti u zamestnávateľa I. G., Viničné, dohoda o pracovnej činnosti bola podpísaná dňa 2.8.2012 s tým, že sa otec zaviazal vykonávať práce od 3.8.2012 na dobu neurčitú v rozsahu maximálne 40 hodín mesačne a za vykonanú prácu mu podľa dohody o pracovnej činnosti bol zamestnávateľ povinný poskytnúť odmenu 100,00 eur mesačne. Predmetom práce bola výpomoc na prevádzke. V období od augusta 2012 do decembra 2012 bola otcovi vyplatená mzda vo výške 405,00 eur, t.j. po 81,00 eur mesačne. Podľa správy I. G. otec ukončil pracovný pomer u nej k 31.12.2012, v roku 2013 bol prihlásený na Sociálnej poisťovni od 1.1.2013 na dohodu o pracovnej činnosti, ale keďže sa nedostavil k danému dňu do práce, jeho prihláška bola zamestnávateľkou v ten istý deň zrušená. I. G. ďalej uviedla, že otec spôsobil na prevádzkovej pokladni manko a bez udania dôvodu viac nenastúpil do práce.

Podľa § 78 Zákona o rodine odsek 1: Dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Po vykonanom dokazovaní dospel súd k záveru, že návrh otca na zníženie výživného je nedôvodný. Naposledy bolo výživné na maloletú stanovené na základe súdom schválenej dohody rodičov zo dňa 18.4.2012 a rozsudok nadobudol právoplatnosť 19.10.2012. V tom čase otec zarábala 700,00 eur mesačne. Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že otec sa v spoločnosti TEMPO spol. s r.o. a u zamestnávateľky I. G. bezdôvodne vzdal zamestnania, keď v spoločnosti TEMPO spol. s r.o. bol s ním okamžite skončený pracovný pomer a u zamestnávateľky I. G. bez udania dôvodu nenastúpil do zamestnania, teda vlastným zavinením sa pripravil o pravidelný príjem, ktorý mu v spoločnosti TEMPO spol. s r.o. predstavoval v priemere 589,89 eur a u I. G. 81,00 eur mesačne tzn., že otec sa bezdôvodne vzdal zárobkov, ktoré mu pravidelne plynuli v priemere vo výške 670,00 eur mesačne. Z tejto sumy, ktorá predstavuje potenciálny príjem otca, bol schopný platiť výživné na maloletú dcéru naďalej. Keďže sa otec vzdal bez dôležitého dôvodu zamestnania, súd bral do úvahy jeho príjem pred stratou zamestnania. Porovnaním reálnych zárobkových pomerov otca v čase posledného rozhodovania o výživovacej povinnosti s jeho potenciálnym príjmom, ktorý by dosahoval v súčasnosti, ak by sa nevzdal zamestnania, je zrejmé, že nedošlo k žiadnej zmene pomerov na strane otca a preto súd návrh zamietol.

Matka maloletej A. F. je stále na materskej dovolenke, poberá rodičovský príspevok vo výške 164,22 eur a rodinné prídavky na dieťa 22,00 eur mesačne. Iný príjem nemá. Býva u svojej matky v 3-izbovom byte, matke na bývanie neprispieva. Maloletá je alergička s čím má matka spojené zvýšené náklady. Otec dieťa nenavštevuje a výživné platí nepravidelne.

Z uvedených pomerov dieťaťa a matky dospel súd k záveru, že nie je v záujme dieťaťa znížiť výživné.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom tohto súdu na Krajský súd v Trenčíne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 42 ods. 3 O.s.p. musí byť z podaného odvolania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno

odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 2 O.s.p. ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.